

Η Κύπρια Κωνσταντία Σωτηρίου μιλάει για την άλλη πλευρά της Πράσινης Γραμμής

«Η Αϊσέ πάει διακοπές»

ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΝΘΗΣ ΚΟΥΝΙΑ

Το ερώτημα αν μπορεί κάποιος να αποτινάξει από πάνω του αυτό που πραγματικά είναι αποτελεί το κεντρικό θέμα στο μυθιστόρημα της Κύπριας Κωνσταντίας Σωτηρίου, με τίτλο «Η Αϊσέ πάει διακοπές» των Εκδόσεων Πατάκη, που πρόσφατα βραβεύτηκε με το Athens Prize for Literature. Μια γυναίκα, Ελληνοκύπρια, που έζησε τη ζωή της μυστικά για τριάντα τόσο χρόνια ως Τουρκοκύπρια, κρύβοντας την πραγματική της ταυτότητα από τον περίγυρό της και από τον ίδιο της τον γιο, βλέπει το μυστικό της να αποκαλύπτεται το 2003 όταν ανοίγουν τα οδοφράγματα στην Κύπρο. Ο γιος της περνά στους «απέναντι» και η ίδια θα βρεθεί αντιμέτωπη με τη μεγαλύτερη ερώτηση που μπορεί να υποβάλει κάποιος στον εαυτό του: «Ποια είμαι;». Πρόκειται για την προσωπική ιστορία μιας γυναίκας, μέσα από την οποία διανθίζεται η ιστορία του τόπου από το 1950 μέχρι το 2003, ενώ μεγάλο μέρος του βιβλίου είναι γραμμένο στην κυπριακή διάλεκτο.

«Αφορμή για τη συγκεκριμένη ιστορία στάθηκε ένα ρεπορτάζ που μιλούσε για μια γυναίκα που ζούσε μυστικά ως μουσουλμάνα Τουρκοκύπρια για 40 χρόνια. Θυμάμαι ότι μου είχε προκαλέσει τεράστια εντύπωση. Το γεγονός ότι αυτή η γυναίκα χρειάστηκε εξαιτίας της πολιτικής κατάστασης να κάνει μια τέτοια επιλογή, να αφήσει όλη της τη ζωή πίσω, με είχε συγκλονίσει. Το θέμα της ταυτότητας, του ποιος πραγματικά είσαι, ορθωνόταν συνέχεια μπροστά μου καθώς έγραφα το βιβλίο. Εμπνευση αποτέλεσε όλη η ζωή μας εδώ στη Λευκωσία και οι ερωτήσεις που υποβάλλουμε κάθε μέρα στον εαυτό μας», αποκαλύπτει η συγγραφέας.

Η Κωνσταντία Σωτηρίου, που γεννήθηκε το 1975 στη Λευκωσία και ζει έως και σήμερα

#

Η μάνα στο βιβλίο είμαι εγώ, τα νανουρίσματα που λέει, οι αγκαλιές, η αγάπη χωρίς όρια είναι αυτά που βίωνα με τα μωρά μου. Νομίζω ότι δεν θα έγραφα το ίδιο βιβλίο χωρίς το φίλτρο της μητρότητας στο κεφάλι μου

λίγα μέτρα μακριά από την Πράσινη Γραμμή, είναι απόφοιτος του Τμήματος Τουρκικών και Μεσανατολικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Κύπρου και εργάζεται στο Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών της Κυπριακής Δημοκρατίας. Η έρευνα για το βιβλίο της δεν διήρκεσε πολύ καιρό, καθώς μεγάλο μέρος της ιστορίας βρισκόταν ήδη στο μυαλό της. Οι διηγήσεις της μητέρας και του πατέρα της, οι ιστορίες που άκουγε από τις γιαγιάδες και τις θείες της είναι βασικό κομμάτι της ιστορίας και εμφανίζονται στο κείμενο ως η δεύτερη φωνή που αποκρίνεται στην ηρωίδα καθώς αυτή διηγείται την ιστορία της.

Στο βιβλίο μεταφέρει με αριστοτεχνικό τρόπο όλες τις μνήμες της παιδικής της ηλικίας, που είναι γεμάτες από μυρωδιές, μαγειρέματα, τραγούδια του τόπου και ήχους της γειτονιάς όπου μεγάλωσε. «Οι γονείς μου με έμαθαν να ακούω την αλήθεια και της άλλης πλευράς. Αυτή την αλήθεια και την πραγματικότητα, ότι είμαστε όλοι άνθρωποι κάτω από τον ίδιο ουρανό, προσπάθησα να βγάλω και στο βιβλίο μου», σημειώνει.

Στην πλοκή του έργου της ο έρωτας παί-

ζει μεγάλο ρόλο. «Το δικαίωμα να αγαπήσεις, να μπορείς να επιλέξεις την αγάπη της ζωής σου, να μπορείς να ζήσεις τη ζωή σου μαζί με τον άνθρωπό σου, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι χρειάζεται να κάνεις οδυνηρές επιλογές που αφορούν άλλες παραμέτρους της ζωής σου, εί-

ναι βασικό κομμάτι του βιβλίου. Η ηρωίδα μου αναγκάζεται να απαντήσει στην ερώτηση: 'Η εκείνον ή εμάς! Διαλέγει εκείνον, αλλά με τίμημα» λέει.

Όμως εκείνο το στοιχείο που απογειώνει την ιστορία της είναι η δύναμη της μητρικής αγάπης. «Έγραφα το βιβλίο όταν τα παιδιά μου, δίδυμα αγοράκια, ήταν πολύ μικρά, ούτε δύο χρόνων, και νομίζω πως περιγράφω πολύ έντονα στο βιβλίο αυτή την αγάπη που έχει μια μάνα για το μωρό της, την παθολογική ανάγκη να το προστατεύσει όσο

μπορεί. Όσο εκεί που φτάνει και μπορεί. Η μάνα στο βιβλίο είμαι εγώ, τα νανουρίσματα που λέει, οι αγκαλιές, η αγάπη χωρίς όρια είναι αυτά που βίωνα με τα μωρά μου. Νομίζω ότι δεν θα έγραφα το ίδιο βιβλίο χωρίς το φίλτρο της μητρότητας στο κεφάλι μου», τονίζει χαρακτηριστικά.

